

ΦΟΝΙΑΔΕΣ ΤΩΝ ΛΑΩΝ ΤΑ ΕΘΝΗ ΚΙ ΟΙ ΣΤΡΑΤΟΙ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝΕ ΠΑΤΡΙΔΑ ΟΙ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΙ

Το ότι ζούμε σε καιρούς που ο εθνικισμός και το δίδυμο αδερφάκι του ο πατριωτισμός παίρνουν τα πάνω τους είναι φανερό σε όλους. Μπορεί οι “ακράιοι” να ντύνονται σφαγέας μεγαλέξανδρος βγάζοντας άναρθρες κραυγές σε φασιστοσυλλαλητήρια και οι “μετριοπαθείς” να φοράνε κοστούμι υπουργού και να μας λένε ότι πατριωτισμός είναι να κάνουμε την Ελλάδα ηγέτιδα δύναμη στα ανατολικά σύνορα της ευρώπης, αλλά και οι δύο τον ίδιο σκοπό υπηρετούν. Να μας ντοπάρουν με έθνος, πατρίδα και φυλή και να μας πείσουν ότι εμείς οι εργάτες έχουμε κοινά συμφέροντα με τα αφεντικά μας, να πνίξουν τη δίκαιη ταξική οργή που θα έπρεπε να νιώθουμε εναντίον τους πίσω από τα χρώματα του γαλανόλευκου κωλόπανου. Εν ολίγοις το κράτος, τα αφεντικά και οι κοινωνικοί τους σύμμαχοι ψάχνουν μαλάκες που θα πάμε να σκοτώσουμε και να σκοτωθούμε για τα συμφέροντά τους όταν μας το ζητήσουν.

Κι είναι τόσο μεγάλη η αγάπη ενός πολύ μεγάλου μέρους των υπηκόων αυτής της χώρας για το στρατό, είναι τόσο μεγάλη η διάθεση κάποιων να αποτελέσουν φτηνό κρέας για κανόνια σε καιρό πολέμου και υποταγμένους δούλους σε καιρούς “ειρήνης”, που δεν είναι καθόλου περίεργο που αυτός ο θεσμός βρίσκεται στο απυρόβλητο. Αυτός ο δολοφονικός θεσμός για την υπεράσπιση των συμφερόντων των εκμεταλλευτών μας που βρίσκονται μέσα στην ίδια μας τη χώρα είναι τόσο αποδεκτός που το ελληνικό κράτος διορίζει για πρώτη φορά μετά τη χούντα του ‘67 ως υπουργό εθνικής άμυνας τον αρχηγό του ελληνικού στρατού.

Όμως η δυσωδία του εθνοπατριωτισμού και του μιλιταρισμού δεν έχει καταφέρει να σκεπάσει τα πάντα. Υπάρχουν άνθρωποι που

καταλαβαίνουν ότι τα εθνικά ιδεώδη είναι χάπια της αποχαύνωσης και ότι οι ένοπλες δυνάμεις είναι τα δόντια των αφεντικών. Και ότι όταν οι εξουσίες μιλάνε για στρατιωτικοποίηση της ΑΟΖ, πολυδιάστατη εξωτερική πολιτική, πολεμικές ασκήσεις και στρατηγικές συμμαχίες, ανθρώπινο κρέας μυρίζει, κρέας εργατών. Κάποιοι από αυτούς, ως μέρος μιας ευρύτερης αντεθνικής και αντιμιλιταριστικής στάσης ζωής, επιλέγουν να αρνηθούν και το κακί εκβιασμό της θητείας μέσω της ολικής άρνησης στράτευσης. Απαντώντας στις κλητεύσεις του στρατού με μια δημόσια δήλωση που εξηγεί τους λόγους για τους οποίους αρνούνται να υπηρετήσουν. Το κράτος τούς καταστέλλει γι’ αυτήν τους τη θέση μάχης με επαναλαμβανόμενες διώξεις σε στρατοδικεία και απειλές για φυλακίσεις, αλλά προσπαθεί και να τους εξοντώσει οικονομικά με απανωτά πρόστιμα των 6.000 ευρώ και με μια διαρκή απειλή κατάσχεσης. Εμείς ως αυτόνομοι αντιφασίστες θεωρούμε ότι οι ολικοί αρνητές στράτευσης δεν πρέπει να μένουν μόνοι τους και η υπεράσπισή τους είναι απαραίτητη από όσους και όσες βγάζουν σπυριά όταν ακούνε για περήφανες ελλάδες, στρατούς, πατρίδες, εθνικά συμφέροντα και τέτοια σκατά.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΟΛΙΚΟΥΣ ΑΡΝΗΤΕΣ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ

**Κωνσταντίνο Γουνιτσιώτη, Στράτο Μωυσή
και Παύλο Χριστόπουλο
που δικάζονται
στις 6 και 18
Φεβρουαρίου 2019**

